

185 }
186 }
187 }

basca -a adj. i m. f. Natural
de la regió que comprèn, a Espanya,
les províncies de Biscaia, Guipús-
coa i Àlaba (dites Províncies vas-
congadas) i, a França, una part
del departament dels Baixos Pi-
rinens; pertanyent a aquesta re-
gió i als seus habitants. País basc
francès. Cançons basques || m. d'en-
qua aglutinant parlada en una
gran part del país basc i una pe-
tita part de Navarra. (dita vulg.
biscaí i en cast. vascuence) | Per-
tanyent a aquesta llengua.

~~basca~~ ~~ita~~ X

basca f. Anxia, angúnia,
tud. Donar-se basca, passar basca,
per alguna cosa. Estiguen tranquils
i no tinguen basca de res | pl.
Nàusees. Revir basques. || Eva-
niment, desmai. Ha tingut una
basca, però ja l'han retornada.
| Basca de la mort, agonia

bascar v. intr. Revir ànsia,
passar basca, passar basque-
jat. Bascau per veure-la.